

את ערותה את מקריה הערת ווְאֶלְעָזָר אֶלְעָזָר
דמיה זיכרתו שמיים מקריב עמו וערוה אוחזת
אמר ואוחזת אביר לא הגללה כי את שארו הערת
לעוג ישאו ואיש אשיר יעכבר את דרכו ערות דדו
גלה זטאב ישאו עירירים ימהו ואיש אשר יקוץ את
אשר אוחז נדה הוא ערות אוחז גלה עירירים יהו
ושמירתם את כל זוקתי ואת כל משפטך ועשיהם
אתב ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה לשבה בה ולא תלכו בחזקת הגיא אשר
אני משליח מפנייכם כי את כל אלה עשו ואקצתם
וامر לבב אתב תירשו את אדמתך ואני אהננה
לכם לרשעה אתה ארץ זבת זלב ודבש אני יהוה
אל היכם אשר הבדלתך אתכם מן העמים והבדלתם
בין הבתינה הטהרה לטמאה ובין העופ הטמא
לטהר ולא תשקעו את נפשiticם בכתינה ובעווף
ובכל אשר תרמש הארץ אשר הבדלתך לבב
 לטמא והייתם ליקדושיכי קדוש אני יהוה ואברל
אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשר כי יהיה
בhem אויב או ירעני מות יומתו באבן ירגמו אתב

דמיה בם

יאמר יהוה אל משיח אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהב לנפשך לא יטמא בעמיו כי אם לשארו
הקרב אליו לאמנו ולאבוי ולבגוי ולברדי ולאותו
ולאחתון הבטול הקרבנה אליו אשר לא היהת
לאיש לה יטמא לא יטמא בעל בעמיו להזקלתו
לא קרחה קרחה בראשם ופאת קגונם לא יכולו
ובברב לא ישפטו שפטת קדושים יהו לאלהיהם
ולא יחללו שם אלהים כי את עלי יהוה לזרב
אל היהם הם מקריבם והיו קדושים אשה זגה ותוללה
לא יקחו ואשה גירושה מאיisha לא יקחו כי קדש
הוא לאלהין וקדשתו כי את לזרב אלהיר דוד
מקריב קדש יהיה לר כי קדוש אני יהו מקדשכם
ובת איש כהן כי תחול ל贗ות את אביה היא מועלמת
בashi תשרף
מאוחז אשר יויצק על ראשו שעמן המשווה ומלא